

Bestemthed mod al Betaling for kirkelige Handlinger. Og jeg kunde give det ærede Medlem min fulde Tilslutning. Nu ser jeg til min Sorg, at det ærede Medlem har skiftet Mening og slutter sig til det Mindretal, der foreslaar, at man vedblivende, trods Offerets og Accidensernes Afløsning, skal kunne have Lov til at tage mod Betaling. Det ærede Medlem gør sig for øvrigt i en Udtalelse i Betænkningen skyldig i en Fejltagelse, nemlig naar han siger, at Konfirmationsforberedelse hos en Præst, til hvem der ikke er løst Sognebaand, vil være en sjælden Foreteelse. Det ærede Medlem maa vide, at med Hensyn til Konfirmation er man stillet fuldstændig frit. Der behøves ingen Sognebaandsløsning for at lade sine Børn gaa til Præsten hos en udensogns Præst. Og det er vistnok netop noget, der overordentlig hyppigt er Tilfældet.

Jeg beklager i høj Grad, at det ærede Medlem nu er kommet paa den forkerte Side. Han stod overordentlig smukt ved første Behandling. Han udtalte sig den Gang paa sit Partis Vegne, han udtalte, at hvad han fremsatte her, kunde han sige paa sit Partis Vegne. Jeg haaber, at Partiet ikke som saadant er gaaet over til den Side, hvor det ærede Medlem nu staar. Thi da kan det blive overordentlig uheldigt for Lovforslagets Gennemførelse i det andet Ting. Jeg kan dog ikke tænke mig, at dette virkelig skulde blive det Standpunkt, man holdt fast paa til sidst. Jeg er ganske sikker paa, at den danske Folkekirkens Præster er bedst tjente med, at vi nu kommer fuldstændig bort fra al Ydelse af Betaling for kirkelige Handlinger.

Det ærede Medlem rettede et Par Spørgsmaal til mig. Han spurgte, hvordan man fremtidig vilde stille sig med Hensyn til Installation af elektrisk Lys. Jeg kan dertil sige, at Lønningsfonden bør paatage sig disse Udgifter. Det er jo nu blevet almindeligt, at man har elektrisk Lys rundt omkring paa Landet, og det kan da ikke forsvares, at Præstegaardene skal være de eneste, der ligger hen i Mørke. Præsterne bør fritages for de Udgifter, der er forbundne med Installation.

Dermed skal jeg anbefale, at man stemmer for de Ændringsforslag, der er stilledes af hele Udvalget eller af Flertallet, men stemmer mod Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 22 og Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 24.

Ordføreren (Kofod): Jeg blev meget forbavset over at høre det ærede 5te Medlem for Sorø Amt (Johannes Lou), idet det ærede Medlem ikke indskrænkede sig til at motivere sit og sit Partis Særstandpunkt og Mindretallets Forslag, men paa visse Punkter kom ind paa en ret udførlig Omtale af Spørgsmaal, der dels har været drøftede i Udvalget, dels ikke har været nævnte der, men som det ærede Medlem alligevel omtalte som hørende ind under Behandlingen. Det mener jeg ikke er Skik og Brug her i Salen. Det forekommer mig, at det ærede Medlem har været Medlem af Folketinget længe nok til at vide dette.

I øvrigt var der en Del urigtigt i, hvad det ærede Medlem sagde. Det ærede Medlem var inde paa en Betragtning, der gik i Retning af, at man havde været meget karrig i Lønningsudvalget med at forhøje de Beløb, som skulde tilkomme disse Tjenestemænd, efter at Lovforslaget var naaet til Lønningsudvalget. Dette er ikke rigtigt. Der er Tale om, at disse ca. 1100 Tjenestemænd vil faa en Lønningsforhøjelse, der ligger mellem 100 000 og 150 000 Kr. mere end det, som der var Tale om, da den højtærede Minister fremsatte sit Forslag. Nu vil det ærede Medlem nok erindre fra den Gang, vi behandlede det store Statstjenestemandsløvsforslag, at Lønningsudvalget ved de Forhøjelser, der blev foretaget for henved 40 000 Tjenestemænd, var inde paa en samlet Forhøjelse paa 700 000 Kr. Naar der altsaa her er Tale om over 1/5 af det, der den Gang blev ydet ca. 35 000 Tjenestemænd, kan man ikke paastaa med nogen som helst Ret — at man kan paastaa det, hørte jeg jo af det ærede Medlems Tale —, at vi her havde været mindre velvillige, end vi havde været i vore Forhandlinger overfor de andre Tjenestemænd. Jeg vil ogsaa hævde, at det Tal, 75 000 Kr., som her er nævnt, er rigtigt. Tallet er maaske omtrentligt, men det er ogsaa betegnet som omtrentligt. I øvrigt fremkommer det ganske naturligt ved en Multiplikation af 250, som er Antallet af de Tjenestemænd, der efter dette Lovforslag kommer i 1ste Lønklasse, og den Differens, der er paa alle Løntrin mellem Kirkeministerens Lovforslag og Lønningsudvalgets, nemlig 300 Kr., og 300 Gange 250 Kr. giver 75 000 Kr. Der kan overhovedet ikke mere diskuteres om det Spørgsmaal. Hele Beregningen i Betænkningen er gjort op paa den Maade, at først er det regnet ud, hvad Merbeløbet vilde